

Den här sidan har genererats genom maskinöversättning [Länk]. Maskinöversättningar kan innehålla fel som riskerar att minska tydligheten och exaktheten. Ombudsmannen frånsäger sig allt ansvar för eventuella avvikelser. För den mest tillförlitliga informationen och rättssäkerheten hänvisas till källversionen i engelska via länken ovan. För mer information, se vår [språk- och översättningspolicy](#) [Länk].

Beslut om en undersökning på eget initiativ av hur Europeiska kommissionen övervakar EU:s struktur- och investeringsfonder för att säkerställa att de används för att främja rätten för personer med funktionsnedsättning till självständigt boende och inkludering i samhället (OI/2/2021/MHZ)

Beslut

Ärende OI/2/2021/MHZ - **Undersökning inledd** den 03/02/2021 - **Beslut** den 27/04/2022 -
Berörda institutioner Europeiska kommissionen (Inga ytterligare undersökningar motiverade)
|

Undersökningen gällde hur Europeiska kommissionen övervakar att medlemsstaterna använder EU:s struktur- och investeringsmedel (ESI) för att främja rätten för personer med funktionsnedsättning och äldre personer till självständigt boende och inkludering i samhället (deinstitutionalisering) och huruvida kommissionen tillämpar sanktioner om de inte gör det.

Under undersökningens gång mottog ombudsmannen bidrag från nationella ombudsmän och organisationer i det civila samhället.

Ombudsmannen fann att kommissionen kunde ge tydligare vägledning om behovet av att främja avinstitutionalisering i samband med användningen av ESI-fonderna. Hon ansåg också att kommissionen skulle kunna vidta åtgärder för att förbättra övervakningen av ESI-finansierade verksamheter och att den bör inta en mer proaktiv strategi för tillsynen, särskilt när farhågor uppstår om att ESI-finansierade verksamheter strider mot skyldigheten att främja avinstitutionalisering. Ombudsmannen pekade också på behovet av att vara särskilt vaksam när det gäller medel som används inom faciliteten för återhämtning och resiliens.

Ombudsmannen avslutade undersökningen med tio förslag som syftade till att förbättra kommissionens vägledning och övervakningsprocessen. Hon betonade att kommissionen måste agera snabbt, med tanke på de ytterligare finansieringsprogram som inrättats med anledning av covid-19-pandemin och de senaste ändringarna av de gällande reglerna.

Ombudsmannen kommer att överväga att återkomma till denna fråga i framtiden för att bedöma framstegen.

Bakgrund till undersökningen på eget initiativ

1. EU är part i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, vars bestämmelser nu utgör en integrerad del av EU-lagstiftningen [1]. I artikel 19 i konventionen anges att parterna i konventionen ”*erkänner lika rätt för alla personer med funktionsnedsättning att leva i samhället, med val som är lika med andra, och ska vidta effektiva och lämpliga åtgärder för att underlätta för personer med funktionsnedsättning att fullt ut åtnjuta denna rättighet och deras fullständiga inkludering och deltagande i samhället*”. EU har identifierat självständigt boende och rätten till social inkludering som EU:s behörighet [2].

2. ”Avinstitutionalisering” [3] är ett särskilt mål för konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning [4] har sagt att fortsatta investeringar i institutionsvård hindrar ett fullständigt förverkligande av rätten att leva självständigt och inkluderas i samhället. [5] FN-kommittén rekommenderade att ”*EU utarbetar en strategi för att vägleda och främja avinstitutionalisering och att stärka övervakningen av användningen av de europeiska struktur- och investeringsfonderna för att säkerställa att de används strikt för att utveckla stödtjänster för personer med funktionsnedsättning i lokalsamhällen och inte för ombyggnad eller utvidgning av institutioner*”. Kommittén rekommenderar också att EU ”*inställer, drar tillbaka och återkräva betalningar om skyldigheten att respektera de grundläggande rättigheterna åsidosätts*” [6].

3. I **förordningen om gemensamma bestämmelser** [7] [8] fastställs reglerna för de europeiska struktur- och investeringsfonderna (ESI-fonderna). De anger att ESI-fonderna bör genomföras på ett sätt som främjar övergången från institutionsbaserad till familjbaserad och samhällsbaserad vård. [9]

4. I tidigare klagomålsbaserade undersökningar försökte Europeiska ombudsmannen undersöka hur detta tillämpas konsekvent. [10] Det civila samhällets organisationer fortsätter att oroa sig för användningen av EU-medel för byggande av institutionsvård för personer med funktionsnedsättning [11].

5. Covid-19-pandemin riktade om uppmärksamheten på situationen för personer på vårdinrättningar, med belägg för att otillräckliga åtgärder vidtagits för att skydda personer inom institutionsvården. I maj 2020 skrev FN:s dåvarande särskilda rapportör om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och FN:s särskilda rapportör om rätten till adekvat boende till Europeiska kommissionen för att ta upp farhågor om att vissa EU-finansierade projekt överensstämmer med artikel 19 i FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. [12] De angav särskilt följande: ”*Genom att fortsätta att ge ekonomiskt stöd till projekt som främjar och stärker institutionaliseringen av personer med*

funktionsnedsättning stöder Europeiska kommissionen, legitimerar och aktivt bidrar till att den medicinska modellen för funktionsnedsättning fortsätter, vilket undergräver de framsteg som gjorts med antagandet av konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, och uppmuntrar staterna att upprätthålla föråldrade, ineffektiva och diskriminerande ramar som kränker rättigheterna för personer med funktionsnedsättning. ”

Utredningen

6. Ombudsmannen inledde en undersökning på eget initiativ för att undersöka hur kommissionen övervakar att medlemsstaterna använder EU:s struktur- och investeringsmedel (ESI) för att främja rätten till självständigt boende för personer med funktionsnedsättning och om kommissionen inför sanktioner om de inte gör det.

7. Under undersökningens gång fick ombudsmannen kommissionens svar på ombudsmannens specifika frågor. Ombudsmannen bad organisationer i det civila samhället att lämna synpunkter på kommissionens svar. [13]

8. Ombudsmannen bad också medlemmarna i Europeiska ombudsmannanätverket (ENO) att lämna synpunkter på hur rätten till självständigt boende genomförs i deras medlemsstat, på grundval av klagomål som de har behandlat eller information som de har fått kännedom om. Ombudsmannen frågade också om de anser att det är genomförbart och önskvärt att delta i nationella ”övervakningskommittéer”, som skulle undersöka resultaten av EU-finansierade program i enlighet med EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna och FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. [14] Tretton nationella ombudsmän svarade. [15]

Övervakning

Ombudsmannens frågor till kommissionen

9. Ombudsmannen ställde detaljerade frågor till kommissionen och ställde följande frågor:

a) Om kommissionen avser att stärka sin roll i övervakningen av att ESI-fonderna används för att främja avinstitutionalisering?

B) Om kommissionen planerar att ändra eller förbättra denna fråga i de praktiska riktlinjerna till sina anställda och nationella myndigheter för att hantera EU-finansierade projekt?

C) Om kommissionen planerar ytterligare åtgärder eller finansiering i syfte att aktivt främja avinstitutionalisering på grundval av de akuta problem som identifierats i samband med covid-19-pandemin?

D) Om kommissionen avser att tillämpa särskilda krav på finansieringsprogram som syftar till att främja avinstitutionalisering?

10. Ombudsmannen bad också kommissionen att dela med sig av sitt svar på den skrivelse som skickats gemensamt till kommissionen av FN:s särskilda rapportör om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och FN:s särskilda rapportör om rätten till adekvat boende.

Svar från kommissionen

11. Under finansieringsperioden 2021–2027 kommer kommissionen att fortsätta att godkänna de nationella programmen och regelbundet övervaka och granska dem för att säkerställa att enskilda projekt överensstämmer med de överenskomna prioriteringarna, genomförandebestämmelserna och principen om sund ekonomisk förvaltning när det gäller EU:s budget. De nationella myndigheterna har dock det huvudsakliga ansvaret för att välja ut och övervaka enskilda projekt för finansiering, i enlighet med EU-stadgan och förordningen om gemensamma bestämmelser.

12. Kommissionen sade att även om det inte är definitivt förbjudet att använda ESI-medel för bostäder, är medlemsstaterna skyldiga att göra framsteg när det gäller att främja oberoende boendeformer och avinstitutionalisering. I kommissionens vägledning till medlemsstaterna om användningen av ESI-medel för perioden 2014–2020 angavs att ingen finansiering kunde beviljas för att bygga eller renovera vårdinrättningar, oavsett storlek. I flera fall ansökte medlemsstaterna dock om finansiering för vårdinrättningar och hävdade att detta var en del av processen för att säkerställa avinstitutionalisering och självständigt boende. De hävdade att denna process kräver utveckling av individanpassade tjänster, planerad stängning av institutioner för längre vistelse och tillhandahållande av allmänna tjänster för personer med funktionsnedsättning.

13. Enligt kommissionen bör Europeiska socialfonden+ (ESF+) ges en tydlig prioritering för att stödja tillhandahållandet av samhällsbaserade tjänster och familjebaserade tjänster. Som ett kompletterande steg i denna process kunde medel från Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) ha anslagits för infrastrukturutveckling som syftar till att säkerställa ett självständigt boende.

14. För programperioden 2021–2027 är främjandet av avinstitutionalisering fortfarande en prioritering för ESI-fonderna. Kommissionen har för avsikt att utfärda riktlinjer för medlemsstaterna när det gäller att främja självständigt boende och inkludering i samhället.

15. Kommissionen beskrev förutsättningarna för genomförandet av ESI-fonderna. För programperioden 2014–2020 kallades de förhandsvillkor. För finansieringsperioden 2021–2027 kallas de "förmojande villkor", med två olika kategorier: övergripande villkor som gäller för alla EU-fonder och tematiska villkor som är relevanta för övergången från institutionsbaserad till samhällsbaserad vård. [16]

16. Kommissionens övervakning omfattar en bedömning av om medlemsstaterna uppfyller dessa villkor. Den har för avsikt att utveckla en utbildningsmodul och tillhandahålla tekniskt stöd för att säkerställa att villkoren genomförs. Kommissionen kommer att övervaka genomförandet av programmen genom möten i övervakningskommittén, årliga genomföranderapporter, årliga översynsmöten och tekniska möten. Kommissionen använder också ytterligare övervakningsresurser, t.ex. externa experter, utbildningsseminarier och utbildningstillfällen för sina egna handläggare, som följer finansieringsprogram i medlemsstaterna.

17. Kommissionen förklarade att övervakningskommittéerna bör inbegripa organ för grundläggande rättigheter, såsom nationella människorättsinstitutioner, som skulle kunna spela en roll för att se till att EU-finansierade program utformas och genomförs i enlighet med stadgan. Relevanta intressenter, t.ex. organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning, bör involveras i utformningen och genomförandet av programmen, och deras sakkunskap och bidrag bör användas grundligt.

18. När det gäller covid-19-pandemins inverkan på finansieringsbeslut uppgav kommissionen att investeringsinitiativen mot effekter av coronaviruset [17] omfattade stöd till insatser som syftar till att begränsa spridningen av viruset i vårdinrättningar och främja utvecklingen av hemvård och samhällsbaserade tjänster. Återhämtningsstödet för sammanhållning och Europas territorier (React-EU) tillhandahöll ytterligare resurser inom ESF+ och Eruf för inköp av skyddsutrustning för vårdpersonal samt för utökad hälso- och sjukvård och social omsorg.

19. I sitt svar till FN:s särskilda rapportörer uppgav kommissionen att främjandet av övergången från institutionella till samhällsbaserade tjänster i vissa fall kan kräva övergångslösningar som syftar till att säkerställa hälsosamma och säkra levnadsvillkor. Rådet betonade att det syftar till att säkerställa att detta inte undergräver det övergripande syftet med artikel 19 i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

20. Som svar på FN-föredragandenas fråga om användningen av ESI-medel för att ersätta stora institutioner med mindre institutioner för personer med funktionsnedsättning sade kommissionen att det är medlemsstaternas ansvar att välja vilka projekt som ska stödjas, men att de måste uppfylla de nödvändiga villkoren.

Ombudsmannens bedömning

21. Ombudsmannens bedömning tar hänsyn till svaren från nationella ombudsmän och organisationer i det civila samhället, som rådfrågats i samband med undersökningen, vilka återfinns i bilagan.

22. I förordningen om gemensamma bestämmelser anges att även om medlemsstaterna ansvarar för att utarbeta de operativa programmen [18] och partnerskapsavtalen [19] samt för att genomföra program i enlighet med tillämplig nationell lagstiftning och EU-lagstiftning [20] är kommissionen ansvarig för att övervaka om ESI-fonderna används i enlighet med de mål och normer som fastställs i förordningen.

23. Vid övervakningen av ESI-fonderna bör kommissionen bedöma om medlemsstaterna följer de riktlinjer som de fastställer. I *sin strategi för rättigheter för personer med funktionsnedsättning 2021–30* [21] meddelade kommissionen att den 2023 skulle anta *riktlinjer för medlemsstaternas förbättringar av självständigt boende och inkludering i samhället*. Det är av största vikt att kommissionen utarbetar denna vägledning i samråd med organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning.

24. Dessutom anser ombudsmannen att kommissionen bör förse sin egen personal med uppdaterad och otvetydig vägledning för att göra det möjligt för dem att noggrant övervaka att medlemsstaternas användning av EU-medel överensstämmer med artikel 19 i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Den enda allmänt tillgängliga vägledningen för kommissionens personal om avinstitutionalisering är från 2014 [22]. Den innehåller inte en checklista med uppgifter som kommissionens handläggare bör beakta vid bedömningen av nationella dokument. Vägledningen är beskrivande och skulle gynnas av att bli mer praktisk. [23]

25. Utfärdandet av ny vägledning till medlemsstaterna och till kommissionens egen personal är en prioriterad fråga, med tanke på ändringarna i den nya förordningen om gemensamma bestämmelser och de ytterligare finansieringsprogram som inrättats med anledning av covid-19-pandemin. När de väl har antagits bör de offentliggöras online för att underlätta offentlig granskning.

Vägledning för medlemsstaterna

26. Kommissionen godkänner partnerskapsavtalen och därefter de program som genomför de berörda fonderna [24]. För finansieringsperioden 2014–2020 [25] var godkännandet villkorat av att det fanns en administrativ kapacitet för genomförande och tillämpning av konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning [26] och att det fanns en strategisk politisk ram för fattigdomsminskning, inbegripet åtgärder för att främja övergången från institutionsbaserad till samhällsbaserad vård. [27]

27. Nationella program [28] bekräftar inte alltid uttryckligen att det finns en särskild nationell strategi för avinstitutionalisering. Kommissionen bör försöka ta itu med detta för den nuvarande programperioden 2021–2027 [29], till exempel genom att be medlemsstaterna att lämna tydlig information om sina avinstitutionaliseringsstrategier.

28. För programperioden 2021–2027 är kommissionen skyldig att kontrollera att de nationella programmen uppfyller de nödvändiga villkoren. [30]

29. När det gäller efterlevnaden av de övergripande villkoren noterar ombudsmannen att kommissionen redan har utfärdat riktlinjer, inbegripet en checklista för efterlevnaden av stadgan om de grundläggande rättigheterna vid användningen av ESI-fonderna [31]. Detta kom som svar på en tidigare undersökning av ombudsmannen [32].

30. När det gäller de två tematiska villkor som är relevanta för avinstitutionalisering [33] är kriterierna för att uppfylla dessa två villkor allmänna. Den kommande vägledningen för medlemsstaterna bör syfta till att ta itu med detta genom att till exempel ge exempel på möjliga åtgärder som skulle kunna stödja avinstitutionalisering och övergången till familje- och samhällsbaserad vård. Organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning bör rådfrågas om detta och uppmanas att föreslå möjliga inslag i sådana åtgärder.

31. Ombudsmannen uppmanar också kommissionen att se till att medlemsstaterna säkerställer att de använder medel inom EU:s facilitet för återhämtning och resiliens också främjar avinstitutionalisering.

Vägledning för kommissionens personal

32. I sin *strategi för rättigheter för personer med funktionsnedsättning 2021–30* konstaterade kommissionen att användningen av ESI-medel för att bygga eller renovera bostadsinstitutioner för längre vistelse under den föregående programperioden uteslöts. Kommissionen medger dock att den i praktiken godtar att ESI-fonderna används för institutioner om medlemsstaterna kan visa att finansieringen är en del av "avinstitutionaliseringsprocessen". [34]

33. Detta riskerar att bli problematiskt, mot bakgrund av de tydliga uttalanden och rekommendationer från FN:s kommitté för konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. I vägledningen för sin personal skulle kommissionen därför mycket tydligt behöva definiera vad en sådan process innebär [35] och ange indikatorer för hur den ska definieras. Dessutom bör kommissionen kontrollera att processen är transparent så att den blir föremål för offentlig granskning. Vägledningen bör klargöra att eventuella undantag från förbudet mot finansinstitut bör tolkas restriktivt och återspegla FN-kommitténs kommentar att inga nya "*långsiktiga institutioner*" bör byggas och att äldre "*hemhem för långtidsvård*" inte bör renoveras utöver "*de mest brådskande åtgärder som krävs för att skydda invånarnas fysiska säkerhet*". [36]

Övervakningsverktyg

34. De framsteg som gjorts inom ramen för de nationella programmen kan endast bedömas om kommissionen får meningsfull och aktuell information om sina resultat. Även om kommissionen måste förlita sig på den information som lämnas av de nationella myndigheterna bör den också i större utsträckning ta hänsyn till oberoende informationskällor. Kommissionen bör därför systematiskt använda rapporterna från nationella och regionala ombudsmän, av vilka många också ingår i övervakningsramarna för konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning [37]. Kommissionen skulle också kunna kontakta dem direkt om särskilda frågor för att berika sin bedömning.

35. Kommissionen betonade de nationella övervakningskommittéernas betydelse. [38]

Eftersom informationen i de nationella programmen är allmän kan kommissionen behöva information om ansökningsomgångarna för att kunna bedöma efterlevnaden av kravet på att finansierade åtgärder bidrar till avinstitutionalisering. Övervakningskommittéerna diskuterar och kommenterar förslagen. De deltar också i fastställandet av den metod och de kriterier som används för att välja ut projekt.

36. Deltagande av organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning i övervakningskommittéerna skulle kunna spela en avgörande roll i denna process. Kommissionen bör därför uppmana medlemsstaterna att underlätta deltagandet av företrädare för sådana organisationer. Kommissionen bör också ålägga medlemsstaterna att se till att övervakningskommitténs beslut, särskilt rekommendationer till de nationella myndigheterna om finansiering, offentliggörs på de berörda nationella myndigheternas webbplatser i ett tillgängligt format. Kommissionen skulle också kunna uppmuntra medlemsstaterna att bjuda in nationella ombudsmän att delta i övervakningskommittéerna i en lämplig roll (som rådgivare eller medlemmar).

Korrigerande åtgärder och överträdelseförfaranden

Ombudsmannens frågor till kommissionen

37. Under 2020 mottog kommissionen överträdelseklagomål mot Österrike och Polen om byggandet av institutioner för vård och omsorg, som medfinansierades av ESI-fonderna. [39] ombudsmannen frågade kommissionen om statusen för dessa klagomål om överträdelser.

38. Ombudsmannen frågade också under vilka omständigheter kommissionen över huvud taget skulle överväga att inleda ett överträdelseförfarande mot en medlemsstat avseende användningen av ESI-medel.

39. Slutligen ville ombudsmannen veta vilka åtgärder som planeras om ESI-fonderna skulle användas i strid med kraven i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

Svar från kommissionen

40. Kommissionen uppgav att det österrikiska klagomålet gäller de hjälpmedel för personer med funktionsnedsättning som medfinansieras inom ramen för det österrikiska landsbygdsutvecklingsprogrammet, som fick stöd av Eruf under perioden 2014–2020. Det polska klagomålet avser åtta projekt som medfinansieras inom ramen för Eruf. Kommissionen håller på att pröva båda anmärkningarna.

41. Kommissionen angav att om det föreligger en överträdelse av stadgan eller konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning inom en institution för vård och omsorg

som fått stöd från ESI-fonderna, och om överträdelsen var kopplad till finansierad verksamhet och medlemsstaten inte försökte rätta till detta, kan kommissionen tillämpa "ekonomiska förvaltningsåtgärder" (avbrytande eller innehållande av betalningar eller en finansiell korrigering). I samband med detta tar kommissionen hänsyn till överträdelsens art, allvar och ekonomiska konsekvenser när den fastställer vilka korrigerande åtgärder som ska tillämpas, i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser.

42. Om de nödvändiga villkoren inte är uppfyllda får kommissionen besluta att inte ersätta de relevanta utgifterna.

Ombudsmannens bedömning

43. Ombudsmannens bedömning tar hänsyn till svaren från nationella ombudsmän och organisationer i det civila samhället, som rådfrågats i samband med undersökningen, vilka återfinns i bilagan.

44. Konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning [40] och EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna [41] förbjuder diskriminering på grund av funktionshinder. I konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning fastställs rätten till ett självständigt liv. [42] I stadgan fastställs rätten för personer med funktionsnedsättning att dra nytta av åtgärder som säkerställer oberoende. [43] I förordningen om gemensamma bestämmelser anges att medlemsstaterna och kommissionen bör säkerställa respekten för EU:s lagstiftning [44], inbegripet efterlevnaden av stadgan och konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning [45] vid genomförandet av ESI-fonderna.

45. Under 2021 uttryckte FN-kommittén oro över hur EU-medel används i flera EU-medlemsstater och utfärdade rekommendationer för att säkerställa att medel används i enlighet med artikel 19 i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. [46] Men ombudsmannen är inte medvetna om att kommissionen formellt har inlett överträdelseförfaranden mot någon medlemsstat för att använda ESI-medel för verksamhet som inte är förenlig med konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, eller att den har beslutat att ställa in mellanliggande betalningar på grundval av ett motiverat yttrande från kommissionen i enlighet med artikel 258 i EUF-fördraget. [47]

46. Kommissionen har klargjort att den endast formellt kommer att inleda överträdelseförfaranden som en sista utväg, där ingen överenskommelse kan nås med den medlemsstat som misstänks ha underlåtit att följa EU-lagstiftningen. [48] I detta syfte betonade den de nationella domstolarnas roll när det gäller att verkställa EU-rätten, bland annat genom att hänskjuta mål till EU-domstolen [49].

47. I samband med en tidigare undersökning [50] betonade ombudsmannen nyttan av överträdelseförfaranden för att säkerställa att medlemsstaterna uppfyller sina skyldigheter i fråga om grundläggande rättigheter och att undvika enskilda kränkningar av de grundläggande rättigheterna. Detta får särskild betydelse med tanke på den utsatta situation som många

personer med funktionsnedsättning befinner sig i och de utmaningar de kan ställas inför i samband med rättsliga förfaranden på nationell nivå.

48. Ombudsmannen beklagar att kommissionen inte verkar ha följt detta tillvägagångssätt, särskilt i syfte att använda överträdelseförfaranden som ett verktyg för att se till att medlemsstaterna främjar, och inte hindrar framsteg mot, avinstitutionalisering och därmed följer stadgan och konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning när det gäller att använda EU-medel.

49. I samband med en tidigare undersökning av ombudsmannen [51] visade det sig att kommissionen förde en intensiv dialog med de ungerska myndigheterna om ett EU-finansierat projekt som hade underlåtit att uppfylla skyldigheten att främja avinstitutionalisering, efter det att FN-kommittén hade tagit upp farhågor [52]. Ombudsmannen anser att kommissionen skulle kunna tillämpa detta tillvägagångssätt på ett mer systematiskt sätt.

50. Även om medlemsstaterna ansvarar för att välja ut och genomföra projekt som får ESI-medel, har kommissionen ett ansvar att ingripa om den blir medveten om att ett projekt inte uppfyller kraven i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och förordningarna om gemensamma bestämmelser, särskilt när det gäller skyldigheten att främja avinstitutionalisering. Om FN-kommittén framför oro över hur EU-finansierad verksamhet överensstämmer med bestämmelserna i konventionen om avinstitutionalisering bör kommissionen aktivt ta upp frågan med den berörda medlemsstaten och överväga att införa ekonomiska sanktioner i enlighet med förordningen om gemensamma bestämmelser [53].

Slutsats

På grundval av undersökningen avslutar ombudsmannen detta ärende med följande slutsats:

Denna undersökning avslutas eftersom inga ytterligare undersökningar är motiverade i detta skede. Nedan ges en rad förslag till förbättringar.

Europeiska kommissionen, medlemmarna i Europeiska ombudsmannanätverket och medlemmarna i EU-ramen enligt artikel 33.2 i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning kommer att informeras om detta beslut.

Förslag till förbättringar

Vägledning

i) Kommissionen bör ge tydligare vägledning till medlemsstaterna och dess egen personal om behovet av att främja avinstitutionalisering i samband med användningen av ESI-medel samt medel som används inom ramen för faciliteten för återhämtning och resiliens. Utfärdandet av

nya riktlinjer är en prioriterad fråga med tanke på ändringarna i den nya förordningen om gemensamma bestämmelser och de ytterligare finansieringsprogram som inrättats med anledning av covid-19-pandemin. När vägledningen väl har antagits bör den offentliggöras online för att underlätta offentlig granskning.

... till medlemsstaterna

II) I den vägledning som planeras till 2023 bör kommissionen tillhandahålla tydlig och otvetydig information om behovet av att främja avinstitutionalisering och hur detta kan uppnås, särskilt inom ramen för de tematiska nödvändiga villkoren i förordningen om gemensamma bestämmelser. Vägledningen bör innehålla exempel på möjliga åtgärder som skulle kunna stödja avinstitutionalisering och övergången till familje- och samhällsbaserad vård.

III) Vid utarbetandet av denna vägledning bör kommissionen inhämta synpunkter från organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning.

IV) Vägledningen bör ge medlemsstaterna i uppdrag att

a) i sina nationella program inkludera information om sina strategier för avinstitutionalisering,

B) se till att de "partnerskapsavtal" och de operativa program som de överlämnar till kommissionen för godkännande är tillräckligt detaljerade så att det inte finns något utrymme däri för att täcka uppbyggnaden av institutioner för personer med funktionsnedsättning och äldre personer.

C) säkerställa att verksamhet som de finansierar inom ramen för EU:s facilitet för återhämtning och resiliens bidrar till att främja avinstitutionalisering.

D) sträva efter att systematiskt inkludera organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning i utformningen, urvalet, genomförandet, övervakningen och utvärderingen av de projekt som omfattas av ESI-fonderna.

... för kommissionens personal

V) I sin bedömning av huruvida nationella strategier och planer är förenliga med konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning och EU:s lagstiftning och politik ("horisontella möjliggörande villkor") bör kommissionen

a) samråda så tidigt som möjligt med nationella människorättsinstitutioner och organisationer i det civila samhället.

B) i möjligaste mån beakta nationella ombudsmäns undersökningar av huruvida användningen av EU-medel är förenlig med målet att främja avinstitutionalisering.

C) prioritera yttranden om medlemsstaterna i FN:s kommitté för konventionen om rättigheter för

personer med funktionsnedsättning.

vi) Kommissionen bör fastställa indikatorer för hur man ska definiera avinstitutionaliseringprocessen, inbegripet behovet av att kontrollera att medlemsstaternas avinstitutionaliseringprocesser finns och är transparenta.

(VII) Vägledningen bör klargöra att eventuella undantag från förbudet mot finansinstitut bör tolkas restriktivt och återspegla FN-kommitténs kommentar att inga nya ”*långsiktiga institutioner*” bör byggas och att äldre ”*hemhem för långtidsvård*” inte bör renoveras utöver ”*de mest brådskande åtgärder som krävs för att skydda invånarnas fysiska säkerhet*”.

Övervakningskommittéer

(VIII) Kommissionen bör uppmuntra medlemsstaterna att underlätta deltagandet av organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning i övervakningskommittéerna. Kommissionen bör också uppmuntra medlemsstaterna att bjuda in nationella ombudsmän att delta i övervakningskommittéernas arbete i en lämplig roll (som rådgivare eller medlemmar).

(IX) Kommissionen bör ålägga medlemsstaterna att se till att övervakningskommitténs beslut, särskilt rekommendationer till de nationella myndigheterna om finansiering, offentliggörs på de berörda nationella myndigheternas webbplatser i ett tillgängligt format.

Verkställighet

x) Kommissionen bör inta en mer proaktiv strategi för verkställighet, bland annat genom överträdelseförfaranden, särskilt när farhågor uppstår om att ESI-finansierade verksamheter strider mot skyldigheten att främja avinstitutionisering.

Emily O'Reilly Europeiska ombudsmannen

Strasbourg den 27 april 2022

BILAGA I: Svar från ombudsmän och organisationer i det civila samhället inom ramen för ombudsmannens undersökning Övervakning

Svar från nationella ombudsmän

51. Vissa svarande uppgav att ESI-fonderna har använts för att finansiera övergången från

stora till mindre institutioner, och att de förväntar sig att medel kommer att fortsätta att användas för att förbättra befintliga institutioner eller bygga nya.

52. Flera svarande ansåg att deras nationella myndigheter bör utarbeta en särskild strategi för avinstitutionalisering. [54] Små tillhandahållare av sociala tjänster bör få bättre tillgång till ESI-fonderna för att bidra till att främja avinstitutionalisering. [55] Organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning bör systematiskt inkluderas i utformningen, urvalet, genomförandet, övervakningen och utvärderingen av de projekt som omfattas av ESI-fonderna.

53. När det gäller ett eventuellt deltagande av ombudsmän i övervakningskommittéerna betonade de svarande som stödde idén behovet av att se över den nuvarande metoden för att säkerställa att övervakningen är effektiv. Om ombudsmannens mandat inte förutser deltagande i utskotten, och detta innebär ytterligare resurser, måste detta beaktas. [56] De flesta svarande sade att övervakningen av medlen ligger utanför deras mandat men att de kan övervaka övervakningsorganen. [57] Vissa påpekade att deltagande i övervakningskommittéerna skulle kunna hämma deras institutionella oberoende.

Svar från organisationer i det civila samhället

Stöd från ESI-fonderna för övergången till samhälls- och familjebaserad vård

54. Europeiska handikappforumet konstaterade att det tematiska villkoret om avinstitutionalisering tolkas på olika sätt i olika medlemsstater. De riktlinjer som kommissionen planerar bör vara mycket tydliga och ambitiösa och utformas med bidrag från organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning.

55. Det europeiska nätverket för oberoende boende (ENIL) konstaterade att förhandsvillkoren under programperioden 2014–2020 inte har hindrat investeringar i institutioner för personer med funktionsnedsättning. De anser att detta inte kommer att ändras med de nödvändiga villkor som gäller för programperioden 2021–2027 eftersom

i) Kommissionen har intagit ståndpunkten att investeringar är tillåtna för bostadsinstitutioner för längre vistelse för personer som behöver ständig vård och medicinsk tillsyn, så länge medlemsstaterna gör framsteg när det gäller att säkerställa självständigt boende och avinstitutionalisering. [58]

II) I sin bedömning av huruvida de nödvändiga övergripande villkoren uppfylls av medlemsstaterna förlitar sig kommissionen på de nationella förvaltningsmyndigheternas synpunkter och begär inte synpunkter från nationella människorättsinstitutioner och organisationer i det civila samhället.

Kommissionens övervakning

56. EUF sade att kommissionen verkar vara "överstöjd". Det finns också ett alltför stort

förtroende för lokala och nationella organisationer i det civila samhället när det gäller att rapportera om missbruk av medel. Men dessa organisationer har begränsad kapacitet att utföra så intensivt arbete. Dessutom kan de inte lätt få tillgång till information om åtgärder som planeras för EU-medel, och därför kan de ofta lämna synpunkter först efter det att institutionerna har byggts upp eller renoverats, vilket är för sent.

57. ENIL sade att övervakningssystemen i medlemsstaterna och på EU-nivå inte är tillräckligt robusta för att förhindra att ESI-fonderna används för projekt som vidmakthåller social utestängning och segregering av personer med funktionsnedsättning. Kommissionen bör ta ett större ansvar för att se till att projekt som väljs ut av medlemsstaterna för att ta emot ESI-medel följer prioriteringar som avinstitutionalisering. Partnerskapsavtal och operativa program som lämnats in till kommissionen för godkännande är dock ofta tillräckligt vaga för att täcka uppbyggnaden av institutioner för personer med funktionsnedsättning och äldre personer.

Det civila samhällets roll i de nationella övervakningskommittéerna

58. EUF sade att detta deltagande av det civila samhällets organisationer i de nationella övervakningskommittéerna varierar mellan medlemsstaterna. Handikapporganisationer (nationella handikappråd och lokala organisationer) bör delta i urvalet och övervakningen av EU-finansierade åtgärder, särskilt när det gäller investeringar för att säkerställa avinstitutionalisering.

59. ENIL anser att de organisationer som företräder personer med funktionsnedsättning inte är tillräckligt delaktiga i genomförandet, övervakningen och utvärderingen av projekten. Det finns inga medel för att tillhandahålla tekniskt stöd som möjliggör deras deltagande. Många små organisationer har inte tillräcklig information om övervakningskommittéernas arbete eller hur de ska bli medlemmar. Det råder också brist på insyn i de investeringar som täcks av ESI-fonderna, och informationen tillhandahålls ofta inte i ett tillgängligt format. Även om det civila samhällets organisationer gör stora ansträngningar för att bidra till samråd i dessa frågor avvisas deras kommentarer ofta utan förklaring.

60. Organisationer som är medlemmar i övervakningskommittéerna anser att mötena äger rum för sällan, täcker för många områden och är mycket tekniska. Som ett resultat kan organisationerna inte diskutera frågor som berör dem. Mötena äger ofta rum för sent, efter det att potentiellt problematiska åtgärder/projekt som får ESI-medel redan har inletts.

Pandemins inverkan på avinstitutionaliseringen

61. EUF sade att det finns en verklig risk för att oproportionerliga hälsoeffekter inom institutionsvården under pandemin kommer att leda till att medlemsstater försöker investera mer i institutionsvård. Detta skulle allvarligt undergräva framstegen mot avinstitutionalisering. EUF erkänner att kommissionen har försökt motsätta sig förslag till investeringar i institutioner som ingår i vissa nationella återhämtnings- och resiliensplaner, men befarar att dessa investeringar fortfarande kan fortsätta. Med tanke på den större flexibilitet som ges medlemsstaterna inom ramen för faciliteten för återhämtnings och resiliens jämfört med ESI-fonderna uppmanar EUF

kommissionen att "dratiskt" öka sin egen övervakning och att erbjuda ekonomiskt stöd till organisationer i det civila samhället som skulle kunna bistå kommissionen i övervakningen.

62. ENIL uttryckte oro över att medel från faciliteten för återhämtning och resiliens kommer att användas för att stärka institutionsvården, särskilt för äldre personer. Dessa EU-medel skulle t.ex. kunna användas för att tillhandahålla isolering eller fysisk distansering. ENIL fann bevis i vissa utkast till nationella återhämtnings- och resiliensplaner för planerade investeringar i institutioner i vissa länder.

63. ENIL påpekade också att stora institutioner för personer med funktionsnedsättning (för barn, vuxna och äldre) fortsätter att dra nytta av ESI-fonderna. Många barn med funktionsnedsättning flyttades till mindre bostäder istället för att återvända till sina familjer eller få andra former av familjebaserad vård. Det finns inte tillräckligt med investeringar för personligt stöd och tillgängliga bostäder inom ramen för ESI-fonderna. I de flesta medlemsstater, som har haft *övergången från institutionsvård till samhällsbaserad vård som en prioriterad finansieringsprioritering*, har personer med funktionsnedsättning flyttats från stora till mindre institutioner (med olika namn). Kommissionen bör använda den andra översynen av EU av FN:s kommitté för rättigheter för personer med funktionsnedsättning, som äger rum 2022, som ett tillfälle att dra lärdom av programperioden 2014–2020.

Korrigerande åtgärder och överträdelseförfaranden

Kommentarer från organisationer i det civila samhället

64. ENIL uppgav att överträdelseförfarandena mot Österrike och Polen (samt förfaranden mot Rumänien från föregående år) har pågått i mer än ett år. Kommissionen informerade ENIL om att den hade för avsikt att avsluta alla tre förfarandena. ENIL har gjort gällande att kommissionen uteslutande har grundat sig på de nationella myndigheternas synpunkter. Den begärde inte yttranden från t.ex. polska eller österrikiska ombudsmän. ENIL samrådte med den polska ombudsmannen om överträdelseklagomålet avseende Polen. Enligt ENIL uttryckte den polska ombudsmannen oro över avinstitutionaliseringsprocessen i Polen och dess efterlevnad av människorättsnormerna. Enligt ENIL har den polska ombudsmannen möjlighet att bedöma om EU-finansierad verksamhet undergräver framstegen mot avinstitutionalisering.

65. ENIL sade att kommissionen hittills inte har konstaterat någon överträdelse av EU-lagstiftningen eller tillämpat några andra sanktioner i samband med ESI-finansierade åtgärder som rör institutioner för personer med funktionsnedsättning och äldre personer.

[1] Se till exempel: C-335/11 och C-337/11, *HK Danmark mot Dansk almennyttigt Boligselskab och HK Danmark mot Dansk Arbejdsgiverforening*, dom av den 11 april 2013, punkt 30 <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-335/11&language=EN> [Länk], och

C-363/12, *Z. mot A Government Department, Styrelsen för en samhällsskola*, dom av den 18 mars 2014, punkt 73 <https://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?language=en&num=C-363/12> [Länk]

[2] Rådets beslut av den 26 november 2009 om Europeiska gemenskapens ingående av Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32010D0048> [Länk]

[3] FN:s kontor för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter har beskrivit avinstitutionalisering som *en process som innebär en övergång i levnadsformerna för personer med funktionsnedsättning, från institutionella och andra segregeringande miljöer till ett system som möjliggör socialt deltagande där tjänster tillhandahålls i samhället i enlighet med individuell vilja och preferens*. Se FN:s generalförsamling (2014), Tematisk studie om rätten för personer med funktionsnedsättning att leva självständigt och inkluderas i samhället: rapport från kontoret för FN:s högkommissarie för mänskliga rättigheter, A/HRC/28/37, punkt 25.

[4]
<https://www.un.org/development/desa/disabilities/convention-on-the-rights-of-persons-with-disabilities/committee-on>
[Länk]

[5] Allmän kommentar nr 5, 27 oktober 2017, punkterna 15 och 15 e:
<https://digitallibrary.un.org/record/1311739?ln=en> [Länk]

[6] Avslutande synpunkter på Europeiska unionens första rapport av den 2 oktober 2015, punkt 51: <https://digitallibrary.un.org/record/812354?ln=en> [Länk]

[7] Förordning (EU) 2021/1060 om gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden+, Sammanhållningsfonden, Fonden för en rättvis omställning och Europeiska havs-, fiskeri- och vattenbruksfonden samt finansiella regler för dessa och för Asyl-, migrations- och integrationsfonden, Fonden för inre säkerhet och instrumentet för ekonomiskt stöd för gränsförvaltning och viseringspolitik
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32021R1060> [Länk]

[8] Förordning (EU) 1303/2013 om fastställande av gemensamma bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden, Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling och Europeiska havs- och fiskerifonden, om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden, Sammanhållningsfonden och Europeiska havs- och fiskerifonden
<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex%3A32013R1303> [Länk]

[9] Ingressen, skäl 13 i förordning (EU) nr 1303/2013, skäl 6 och artikel 9.3 i förordning (EU) 2021/1060.

[10] mål 417/2018/JN och 1233/2020/MMO.

[11] EU:s byrå för grundläggande rättigheter har bedömt medlemsstaternas användning av ESI-fonderna för att bygga och renovera institutioner för vård och omsorg:
https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2017-independent-living-part-ii-funding-budgeting_en.pdf

[Länk]

[12]

<https://spcommreports.ohchr.org/TMResultsBase/DownloadPublicCommunicationFile?gId=25267>

[Länk]

[13] Deras svar finns på:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/doc/correspondence/en/155220> [Länk]

[14] Medlemsstaterna är skyldiga att utse övervakningskommittéer för att kontrollera att operativa program som använder ESI-medel genomförs korrekt. Kommittéerna leds av den nationella förvaltningsmyndigheten och består av regionala, ekonomiska och arbetsmarknadsparter. Europeiska kommissionen har en rådgivande roll i kommittén.

[15] Ombudsmän från Österrike, Baskien, Belgien, Tjeckien, Kroatien, Danmark, Estland, Finland, Frankrike, Island, Lettland, Malta, Portugal, Rumänien, Slovenien, Spanien, Sverige och Trento i Italien svarade. Deras svar finns på följande adress:

<https://www.ombudsman.europa.eu/en/doc/correspondence/en/155220> [Länk]

[16] De nödvändiga villkoren fastställs i förordning 2021/1060: Övergripande nödvändiga villkor: Medlemsstaterna bör ha en nationell ram för genomförandet av FN:s konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning, inbegripet mål med mätbara mål, datainsamlings- och övervakningsmekanismer och arrangemang för att säkerställa att deras politik, lagstiftning och normer för rättigheter för personer med funktionsnedsättning och äldre personer återspeglas på lämpligt sätt i utarbetandet och genomförandet av program som får ESI-medel. Om ett sådant villkor inte är uppfyllt är förslaget inte berättigat till finansiering.

Tematiska nödvändiga villkor: (i) För att vara berättigade till finansiering för integration av marginaliserade befolkningsgrupper måste medlemsstaterna ha en nationell strategisk ram för social integration och fattigdomsminskning, som innehåller åtgärder för att främja övergången från institutionsbaserad till samhällsbaserad vård. (II) För att vara berättigad till finansiering för lika tillgång till hälso- och sjukvård måste medlemsstaterna ha en nationell eller regional strategisk ram för hälso- och sjukvård som innehåller åtgärder för att främja samhällsbaserade tjänster.

[17] Ett krisfinansieringsprogram som inrättats inom ramen för de europeiska struktur- och investeringsfonderna:

https://ec.europa.eu/regional_policy/en/information/publications/factsheets/2020/coronavirus-response-investment-i

[Länk]

[18] Ingressen, skäl 13 och artiklarna 21–24 i förordning 2021/1060. *”Varje program ska innehålla en strategi för programmets bidrag till de politiska målen (...) ska bestå av en eller flera prioriteringar (...).”*

[19] Ingressen, skäl 18 och artiklarna 10–14 i förordning 2021/1060. *”Partnerskapsavtalet bör*

vara kortfattat och strategiskt dokument som vägleder förhandlingarna mellan kommissionen och den berörda medlemsstaten om utformningen av programmen (...)."

[20] Ingressen, skäl 55 i förordning 2021/1060.

[21] <https://ec.europa.eu/social/main.jsp?catId=1484> [Länk]

[22] Det finns två uppsättningar riktlinjer för kommissionens personal när det gäller avinstitutionalisering. Den första ger allmänna råd om tillämpningen av *förhandsvillkoren*, inbegripet de som rör avinstitutionalisering:

https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/informat/2014/eac_guidance_esif_part2_en.pdf

[Länk]. Den andra vägledningen fokuserar på hur man kan "operativisera" avinstitutionalisering genom fonderna. Den innehåller exempel på åtgärder som ska finansieras av ESF och Eruf, t.ex. utveckling av avinstitutionaliseringsstrategier och anpassning av infrastrukturen för att tillhandahålla samhällsbaserade tjänster:

https://ec.europa.eu/regional_policy/sources/docgener/informat/2014/guidance_deinstitutionalisation.pdf [Länk].

[23] I november 2019 utarbetade den europeiska expertgruppen för övergången från institutionsvård till samhällsbaserad vård ett uttömmande dokument: [en checklista för att säkerställa att EU-finansierade åtgärder bidrar till ett självständigt liv genom att utveckla och säkerställa tillgång till familjebaserade och samhällsbaserade tjänster](#). [Länk]

[24] Artikel 23 i förordning 2021/1060

[25] omfattas av förordning (EU) nr 1303/2013

[26] Förordning 1303/2013 – allmänna förhandsvillkor 3.

[27] Förordning 1303/2013 – tematisk förhandsvillkor 9.1.

[28] Tillgänglig på https://ec.europa.eu/regional_policy/en/atlas/programmes [Länk]

[29] omfattas av förordning 2021/1060

[30] Artikel 15.4 i förordning 2021/1060.

[31] Bilaga III till riktlinjerna om säkerställande av respekten för Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna vid genomförandet av ESI-fonderna:

[https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52016XC0723\(01\)](https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A52016XC0723(01)) [Länk]

[32] OI/8/2014/AN <https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/59836> [Länk]

[33] bilaga IV, punkterna 4.4 och 4.6 i förordning 2021/1060: "Strategisk politisk ram för hälso- och sjukvård och långtidsvård" och "nationell strategisk ram för social integration och

fattigdomsminskning”

[34] Se punkt 13 i hans beslut.

[35] FN:s särskilda rapportör om rättigheter för personer med funktionsnedsättning konstaterade, efter att ha besökt Europeiska kommissionen (och andra EU-institutioner) i mars 2022, att *”likvärdighets-licke -diskrimineringsbestämmelsen i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning (och till och med i EU-stadgan) inte är möjlig för ”progressivt förverkligande”*.

<https://www.ohchr.org/en/press-releases/2022/03/un-expert-hails-eu-commitment-disability-rights>
[Länk]

[36] Allmän kommentar nr 5, 27 oktober 2017, punkt 49:

<https://digitallibrary.un.org/record/1311739?ln=en> [Länk]

[37] Enligt artikel 33.2 i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning ska konventionsstaterna upprätta en ram för att främja, skydda och övervaka genomförandet av konventionen.

[38] Enligt artikel 38–40 i förordning 2021/1060 deltar kommissionen i dessa kommittéer som rådgivare.

[39] Under 2019 mottog kommissionen också ett överträdelseklagomål mot Rumänien i samma ärende.

[40] Artikel 5 i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning.

[41] Artikel 21 i stadgan.

[42] Enligt artikel 19 i konventionen om rättigheter för personer med funktionsnedsättning ska parterna vidta åtgärder för att säkerställa rätten för personer med funktionsnedsättning att leva självständigt och inkluderas i samhället.

[43] I artikel 26 i stadgan föreskrivs rätten för personer med funktionsnedsättning att dra nytta av alla åtgärder för att säkerställa deras oberoende, sociala och yrkesmässiga integration och deltagande i samhällslivet.

[44] Ingressen, skäl 55, förordning 2021/1060 och skäl 12 och artikel 6 i förordning 1303/2013.

[45] Artikel 9 i förordning 2021/1060.

[46] FN:s fördragsorgans databas, tillgänglig på:

https://tbinternet.ohchr.org/_layouts/15/treatybodyexternal/TBSearch.aspx?Lang=en&TreatyID=4&DocTypeID=5

[Länk]

[47] Kommissionen kan avge ett motiverat yttrande och hålla inne betalningar, förutsatt att *det finns en tillräckligt direkt koppling mellan den fråga som behandlas i det motiverade yttrandet och de aktuella utgifterna för att äventyra dess laglighet och korrekthet*. Ingressen, skäl 70 i förordning 2021/1060

[48] Meddelande från kommissionen, EU-rätten: bättre resultat genom bättre tillämpning:
https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=uriserv%3AOJ.C_.2017.018.01.0010.01.ENG
[Länk]

[49] Ibidem, punkt 2.

[50] OI/8/2014/AN <https://www.ombudsman.europa.eu/en/decision/en/59836> [Länk]

[51] Mål 1233/2019/MMO: <https://www.ombudsman.europa.eu/en/case/en/55112> [Länk]

[52] CRPD/C/HUN/IR/1, 17 september 2020 på <https://bit.ly/3elqo31>

[53] I enlighet med förordning 2021/1060. Till exempel avbryta betalningsfristen (artikel 96) eller hålla inne betalningar (artikel 97).

[54] ombudsmän i Österrike, Baskien, Tjeckien, Estland, Lettland, Slovenien

[55] ombudsmän i Österrike, Kroatien, Tjeckien, Estland och Slovenien

[56] Danmark, Estland, Finland, Malta, Portugal,

[57] Österrike, Baskien, Tjeckien, Kroatien, Rumänien, Slovenien, Spanien, Sverige

[58] ENIL hänvisade till ett rättsligt yttrande som var föremål för ett tidigare klagomål till ombudsmannen (417/2018/JN): <https://www.ombudsman.europa.eu/en/case/en/52034> [Länk]